

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 76Ek/1861/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118399151
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dávid Vozár
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2019:6118399151.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: 1) K. D., C.. XX. XX.XXXX, S. U.. Q. XXXX/XX, XXX XX D., X) X. D., C.. XX.XX.XXXX, S. U.. Q. XXXX/XX, XXX XX D., X) T. D., C.. XX.X.XXXX, S. U.. Q. XXXX/XX, XXX XX D., zast. zákonným zástupcom - matkou: Y.. T. D., C.. XX.XX.XXXX, S. U.. Q. XXXX/XX, XXX XX D., právne zast.: JUDr. Michaela Pagáčiková, advokát so sídlom Radlinského 47, 026 01 Dolný Kubín, proti povinnému: B. D., C.. X.X.XXXX, S. U.. Q. XXXX/XX, XXX XX D., právne zast.: JUDr. Ľubomír Kuboš, advokát so sídlom Bernolákova 18, 028 01 Trstená, o vymoženie výživného, vedenej u súdneho exekútora: Mgr. Bernard Janík, so sídlom exekútorského úradu Daniela Dlabača 2/1978, 010 01 Žilina, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, takto

rozhodol:

I. Súd návrh povinného na zastavenie exekúcie **z a m i e t a**.

II. Súd náhradu trov exekučného konania povinnému **n e p r i z n á v a**.

III. Súd povinnému **u k l a d á** povinnosť zaplatiť oprávnenému trovy právneho zastúpenia vo výške 47,15 Eur na účet právneho zástupcu oprávneného, ktoré budú vymáhané na základe dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie vydanom po právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie podaným prostredníctvom právneho zástupcu JUDr. Michaela Pagáčiková, advokát so sídlom Radlinského 47, 026 01 Dolný Kubín, doručeným súdu dňa 18.12.2018, domáhal od povinného vymoženia zameškaného výživného vo výške 300,-Eur a bežného výživného vo výške 300,-Eur, a to na základe exekučného titulu - Rozsudok Okresného súdu Námestovo, sp. zn.: 6P/61/2016-50 zo dňa 22.11.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňom 21.12.2016. Oprávnený dňa 30.12.2018 podaním doručeným exekučnému súdu vzal návrh na vykonanie exekúcie späť v časti zmeškaného výživného, nakoľko povinný po podaní návrhu čiastočne splnil vymáhaný nárok vo výške 300,-Eur. Oprávnený preto trval na vydaní poverenia na vykonanie exekúcie v časti bežného výživného a trov právneho zastúpenia, nakoľko návrh na vykonanie exekúcie bol podaný dôvodne.

2. Poverením zo dňa 21.03.2019 súd poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora Mgr. Bernard Janík, so sídlom exekútorského úradu Daniela Dlabača 2/1978, 010 01 Žilina, ktorý ju vedie pod sp. zn. 322EX 153/19.

3. Dňa 29.04.2019 bol súdnemu exekútorovi doručený návrh na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“) zo strany povinného spolu s vyjadrením oprávneného a vyjadrením súdneho exekútora.

4. Povinný sa návrhom na zastavenie exekúcie domáhal zastavenia exekúcie z dôvodu, že si svoju vyživovaciu povinnosť plní. Povinný namietal, že uhradil bežné výživné na maloleté deti riadne, pričom uvedenú skutočnosť podložil potvrdením o vklade hotovosti na účet matky a to nasledovne: 17.01.2019, 14.02.2019, 18.03.2019, 17.04.2019. Povinný namietal, že neexistuje dôvodná obava, aby do budúcnosti neplnil svoju vyživovaciu povinnosť, nakoľko si ju dosiaľ plní dobrovoľne a v plnej výške. Z uvedených dôvodov mal zato, že sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu, na základe čoho navrhol, aby súd exekúciu zastavil a zároveň zaviazal oprávneného na úhradu trov konania v bližšie nešpecifikovanej výške.

5. K návrhu na zastavenie exekúcie sa vyjadril aj oprávnený, ktorá uviedol, že nevidí dôvod na zastavenie exekúcie, keďže povinný neplní riadne a včas to, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul. Oprávnený tiež uviedol, že ide o druhú exekúciu voči povinnému, nakoľko ten opakovane neplní svoju vyživovaciu povinnosť voči maloletým deťom. Oprávnený poukazuje na skutočnosť, že výživné je splatné 15-tým dňom v kalendárnom mesiaci a povinný je svojimi nepravidelnými platbami v omeškaní, navyše ku dňu 16.05.2019 ten neuhradil výživné za máj splatné ku dňu 15.05.2019. Oprávnený v doplňujúcom podaní uviedol, že povinný neuhradil výživné 15.06.2019 a ani 15.07.2019. Na základe vyššie uvedeného navrhol, aby súd návrh na zastavenie exekúcie zamietol a zaviazal povinného na úhradu trov konania vo výške 122,87 Eur (v doplňujúcom vyjadrení k návrhu na zastavenie exekúcie zo 17.06.2019 navýšené na sumu 245,74 Eur).

6. Súdny exekútor vo svojom vyjadrení uviedol, že Upovedomenie o začatí exekúcie bolo povinnému doručené dňa 12.04.2019. Návrh povinného na zastavenie exekúcie bol doručený na exekútorský úrad dňa 29.04.2019 - t.j. v zákonnej 15-dňovej lehote. Oprávnený sa k návrhu na zastavenie exekúcie vyjadrila dňa 16.05.2019.

7. Podľa § 61k ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“) súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku; b) exekučný titul bol zrušený; c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2); d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

8. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

9. Podľa § 61k ods. 5 Exekučného poriadku návrh na zastavenie exekúcie sa podáva u exekútora. Ak povinný navrhol zastavenie exekúcie, exekútor bezodkladne vyzve oprávneného na vyjadrenie sa k návrhu v lehote nie kratšej ako desať dní. Ak oprávnený so zastavením exekúcie súhlasí, exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania a súdu; inak do piatich pracovných dní po uplynutí lehoty na vyjadrenie sa oprávneného exekútor predloží návrh na zastavenie exekúcie spolu so svojím vyjadrením a prípadným vyjadrením oprávneného súdu.

10. Podľa § 61l ods. 3 prvá veta Exekučného poriadku, ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne.

11. Súd preskúmal návrh povinného na zastavenie exekúcie, ktorá je vedená na tunajšom súde pre vymoženie pohľadávky oprávneného voči povinnému na bežnom výživnom vo výške 300,-Eur.

12. V zmysle § 62 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o rodine“) plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonnou povinnosťou, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné sa samé živiť.

13. V zmysle § 567 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb (ďalej aj „OZ“) peňažný dlh plnený prostredníctvom peňažného ústavu alebo prostredníctvom poštového podniku je splnený pripísaním sumy dlhu na účet

veriteľa v peňažnom ústave alebo vyplatením sumy dlhu veriteľovi v hotovosti, ak osobitný zákon neustanovuje inak alebo ak sa veriteľ a dlžník písomne nedohodnú inak.

14. V zmysle exekučného titulu bola povinnému uložená povinnosť prispievať na výživu maloletých sumou súhrnne 300,-Eur mesačne a to všetko najneskôr do 15-teho dňa v mesiaci k rukám matky.

15. Povinný návrhom na zastavenie exekúcie žiadal zastaviť exekúciu, keďže on uhradza výživné vo výške 300,-Eur mesačne priznané exekučným titulom. Exekučný súd konštatuje, že účelom exekučného konania je nútená realizácia exekučného titulu vykonaná zásahom do práv povinného. Uskutočňuje sa za podmienok a predpokladov vymedzených procesnými predpismi s cieľom uspokojiť pohľadávku oprávneného, ktorá mu bola priznaná vykonateľným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, prípadne vo verejnej listine a dobrovoľne sa nespĺnila (Uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 27.03.2007, sp. zn. III ÚS 56/07-20). Z uvedeného jasne vyplýva, že exekúcia sa môže viesť na podklade vykonateľného rozhodnutia, ktorým je v predmetnej veci Rozsudok Okresného súdu Námestovo, sp. zn.: 6P/61/2016-50 zo dňa 22.11.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňom 21.12.2016.

16. Z podania povinného ako aj z priložených dokumentov vyplýva, že povinný plnil svoju vyživovaciu povinnosť (minimálne do podania návrhu na zastavenie exekúcie) riadne ale nie včas. Exekučný súd uvádza, že na plnenie svojej vyživovacej povinnosti nestačí, aby povinný uhradil svoju povinnosť v súdom stanovenej výške, ale obligatórne musí byť naplnená aj druhá podmienka - plnenie včas. Pokiaľ povinný neplní svoje výživné včas, dochádza tak k poškodzovaniu záujmov oprávnených osôb - maloletých detí a nie je možné vysloviť záver, že povinný plní svoju vyživovaciu povinnosť s zmysle exekučného titulu. Zároveň takýmto konaním povinného dochádza k absurdnej situácii, že rodič, ktorý si plní svoje povinnosti (stará sa o dieťa), de facto úveruje rodiča, ktorý si svoje povinnosti neplní (platí výživné oneskorene). Nakoľko zákon o rodine neuvádza, kedy dochádza k plneniu výživného včas, je nutné použiť subsidiárne ustanovenia občianskeho zákonníka, ktorý v ustanovení § 567 ods. 2 OZ upravuje splnenie peňažného dlhu dlžníkom - t.j. plnenie výživného zo strany povinného - pričom dlh je splnený vyplatením sumy dlhu v hotovosti veriteľovi alebo pripísaním peňažných prostriedkov na účet veriteľa - matky maloletých detí. V zmysle vyššie uvedeného ustanovenia je nutné uviesť, že povinný by si plnil svoju vyživovaciu povinnosť v zmysle exekučného titulu riadne a včas ak by povinný mesačne uhradil sumu 300,-Eur, ktorá by však musela byť pripísaná na účet matky najneskôr 15-ty deň v mesiaci - tak ako je uvedené vo výroku exekučného titulu.

17. Exekučný súd preto posúdil dôkazy priložené v návrh na zastavenie exekúcie a zistil nasledujúce skutočnosti. Povinný po podaní návrhu na začatie exekúcie (december 2018) mal nedoplatok na výživnom vo výške 300,-Eur, ktoré uhradil pripísaním na účet matky dňa 27.12.2018. Za mesiac január 2019 povinný uhradil výživné v plnej výške dňa 17.01.2019, za mesiac február vo výške 300,-Eur dňa 14.02.2019, za mesiac marec vo výške 300,-Eur dňa 18.03.2019. Ku dňu vydania poverenia na vykonanie exekúcie teda povinný neuhradil výživné riadne a včas k mesiacom december 2018, január 2019 a marec 2019, čiže exekúcia začala dôvodne, nakoľko povinný neuhradil výživné včas do 15teho dňa mesiaca. Po začatí exekúcie ďalej povinný uhradil výživné vo výške 300,-Eur dňa 17.04.2019. Exekučný súd tiež má zato, že povinný za mesiace máj, jún a júl taktiež bežné výživné neuhradil k súdom stanovenému dňu (pričom podľa vyjadrenia povinnej neplnil výživné ďalej vôbec). Tu exekučný súd uvádza, že na účely posúdenia dôvodnosti vedenia exekučného konania sú relevantné platby, ktoré predchádzali začatiu exekúcie - t.j. obdobie do vydania poverenia na vykonanie exekúcie. Súd preto konštatuje, že podanie Návrhu na vykonanie exekúcie bolo dôvodné, nakoľko povinný neuhradil výživné včas a je preto jeho úlohou strpieť exekučné konanie, ktoré sám zapríčinil nepravidelnými úhradami, v dôsledku čoho došlo k nedoplatku na výživnom. Výživné je opakujúce sa mesačné peňažné plnenie, ktoré má spotrebný charakter, a ktoré je povinný platiť rodič, ktorému dieťa nebolo zverené do osobnej starostlivosti. Spotrebný charakter výživného znamená, že výživné musí byť nielen pravidelné, ale musí byť uhradené aj v presnej výške a v stanovený čas. Nakoľko povinný neplnil povinnosť uloženú mu exekučným titulom v stanovený termín, vzniklo tak oprávnenému právo domáhať sa uhradenia zvyšnej peňažnej čiastky súdnou cestou, čo oprávnený aj využil.

18. Exekučný súd sa nestotožňuje ani s ďalším argumentom povinného, že ten plnil riadne a včas už pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie a je tu preto predpoklad že tak bude plniť aj do budúca. Naopak z predložených dôkazov súd zistil, že voči povinnému prebiehalo ďalšie exekučné konania pod sp.zn. 58Ek/1270/2018 z obdobného dôvodu -t.j. neuhradenia výživného včas. V predmetnej veci

však oprávnená aj na základe neskoršej úhrady zo strany povinného vzala svoj zjavne dôvodný návrh na vykonanie exekúcie späť a samotná exekúcia nezačala, avšak povinný sa aj v neskoršom období opakovane dostával do omeškania. Súd záverom uvádza, že povinný má zjavný záujem na uhrádzaní výživného (tvrdenia oprávneného o neuhradení výživného za mesiac júna a júl súd neskúmal, nakoľko táto skutočnosť ani nemala povahu privodiť zmenu rozhodnutia), avšak ten sa opakovane dostáva do omeškania, keď hradí výživné až po 15-tom dni v mesiaci. V danej veci súd preto uvádza, že pokiaľ ten uhradí trovy exekučného konania a súdneho exekútora a bude hradieť bežné výživné v stanovenej výške a lehote, môže podľa ust. § 61h ods. 1 písm. e) Exekučného poriadku požiadať u súdneho exekútora o odklad exekúcie.

19. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, súd pri rozhodovaní o návrhu na vykonanie exekúcie dospel k záveru, že nie sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu, preto v súlade s citovaným ustanovením § 61k ods. 1 písm. d) v spojení s § 61l ods. 3 prvej vety Exekučného poriadku, návrh na zastavenie exekúcie zamietol.

20. Podľa § 199a ods. 1 Exekučného poriadku trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

21. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

22. Podľa § 199e Exekučného poriadku ak je zástupcom oprávneného alebo povinného advokát, odmena za právne zastúpenie sa nahrádza podľa ustanovení o tarifnej odmene. Do začatia exekúcie má oprávnený nárok na náhradu trov právneho zastúpenia najviac vo výške odmeny za dva úkony právnej služby; a ak ide o exekúciu na vymoženie práva na peňažné plnenie, patrí mu náhrada týchto trov právneho zastúpenia najviac vo výške vymáhaného nároku podľa stavu ku dňu vydania poverenia na vykonanie exekúcie.

23. Exekučný súd nepriznal povinnému ako účastníkovi, ktorý vo veci nemal úspech, nárok na náhradu ním uplatnených trov exekučného konania.

24. V zmysle ust. § 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhlášky“) ak nie je ustanovené inak, základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby z tarifnej hodnoty 300,-Eur (hodnota vymáhaného bežného výživného) je suma 24,90 Eur. Vychádzajúc z ust. § 13a ods. 2 písm. c) vyhlášky je polovica danej hodnoty suma 12,45 Eur. Suma 12,45 Eur je teda v predmetnom exekučnom konaní základnou sadzbou tarifnej odmeny za 1 úkon právnej služby.

25. Podľa § 13 ods. 2 vyhlášky, základná sadzba tarifnej odmeny sa zníži o 50 %, ak ide o spoločné úkony pri zastupovaní dvoch alebo viacerých osôb.

26. Vzhľadom na vyššie uvedené súd dospel k záveru, že trovy právneho zastúpenia oprávneného boli dôvodné, nakoľko súd návrhu povinného na zastavenie exekúcie nevyhoviel, preto súd priznal náhradu týchto trov právnenému zástupcovi oprávneného, pozostávajúcich z 1 úkonu právnej služby pre 3och oprávnených (3x 12,45 Eur - vypracovanie vyjadrenia k návrhu na zastavenie exekúcie + 1x 9,80 Eur - paušálna náhrada hotových výdavkov) v celkovej výške predstavujúcej sumu 47,15 Eur. Spolu teda predstavujú trovy právneho zastúpenia sumu 47,15 Eur, na ktorých náhradu súd zaviazal povinného ako účastníka, ktorý vo veci nemal úspech.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.